

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2016r.

sprawy **R. K.**

oskarżonego z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego
od wyroku Sądu Okręgowego w C.

z dnia 2 lutego 2016 r.

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w C.

z dnia 30 września 2015 r.

p o s t a n o w i ł:

1 - oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,

**2 - kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć
oskarżyciela subsydiarnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu oskarżyciela subsydiarnego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący choć deklaruje, że podnosi w niej zarzut związany z naruszeniem prawa procesowego, którego miałby dopuścić się Sąd Okręgowy, w istocie skierował ją wprost i wyłącznie przeciwko procedowaniu przez Sąd I – instancji. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie od wyroków sądów odwoławczych.

Z perspektywy oceny sformułowanych w niniejszej sprawie zarzutów kasacyjnych podnieść należy, że stanowią one próbę uczynienia z postępowania kasacyjnego trzeciej instancji kontroli orzeczenia. Stanowczo zatem stwierdzić należy, że celem postępowania kasacyjnego nie jest powielanie kontroli apelacyjnej.

Tymczasem w kasacji powtórzony został zarzut naruszenia prawa procesowego, który wcześniej postawiono w apelacji. Brak natomiast w kasacji choćby wskazania na wadliwe rozpoznanie skargi apelacyjnej – art. 433§1 k.p.k. Powyższe jednoznacznie dowodzi, że kasacja ponownie skierowana została przeciwko orzeczeniu Sądu Rejonowego nie zaś Odwoławczego.

Wskazać następnie trzeba, że:

- zarzut naruszenia art. 7 k.p.k. podnoszony może być w postępowaniu kasacyjnym tylko wówczas, gdy sąd odwoławczy czynił samodzielne ustalenia faktyczne, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca,

- art. 410 k.p.k. nie ma zastosowania do postępowania odwoławczego, ponieważ to nie dowody ujawnione przed sądem II – instancji stanowiły podstawę rozstrzygnięcia tego sądu.

Zarzut obrazy prawa procesowego został oceniony przez Sąd Odwoławczy i Sąd Najwyższy nie ma możliwości ustosunkowania się do niego skoro nie podniesiono w skardze zarzutu wadliwego rozpoznania apelacji, czy sporządzenia w tym zakresie wadliwego uzasadnienia wyroku (art. 457§3 k.p.k.).

W tej sytuacji zatem, zarzut nie mógł zostać uznany za zasadny, choćby w najmniejszym stopniu.

Przypomnieć też warto, że Sąd Najwyższy, zgodnie z dyspozycją art. 536 k.p.k. rozpoznaje kasację wyłącznie w granicach podniesionych zarzutów, a wyjątkowo jedynie szerzej, gdy zachodzą okoliczności wskazane w art. 439 k.p.k., co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

Oskarżyciela subsydiarnego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

eb